

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 11. oktobrī iesniedza Curtea de Apel Timișoara (Rumānija) – SC Assofrutti Rom S.R.L./Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale, Centrul Regional pentru Finanțarea Investițiilor Rurale 5 Vest Timișoara

(Lieta C-635/22)

(2023/C 24/36)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Timișoara

Pamatlietas puses

Prasītāja pirmajā instancē un apelācijas tiesvedībā: SC Assofrutti Rom S.R.L

Atbildētāji pirmajā instancē un apelācijas tiesvedībā: Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale, Centrul Regional pentru Finanțarea Investițiilor Rurale 5 Vest Timișoara

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Direktīvas 2008/90/EK (2008. gada 29. septembris) par tirdzniecību ar augļaugu pavairošanas materiālu un augļaugiem, kas paredzēti augļu ražošanai ⁽¹⁾, 17. panta tiesību normas var tikt interpretētas tādējādi, ka tās aizliedz dalībvalstīm paredzēt prasību īstenot publiskā iepirkuma procedūru pirms *Conformitas Agraria Communitatis* (CAC) materiālu tirdzniecības?
- 2) Vai tādā situācijā kā šajā lietā aplūkotā Regulas Nr. 1303/2013 ⁽²⁾ 4. panta 10. punkts, lasot to kopā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 39. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu, var tikt interpretēts tādējādi, ka ar to ir aizliegta prasība īstenot publiskā iepirkuma procedūru, kas ir paredzēta PNDR 2014–2020 [Rumānijas valsts lauku attīstības programma 2014.–2020. gadam] (piektā versija)?

⁽¹⁾ OV 2008, L 267, 8. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1303/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (OV 2013, L 347, 320. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 13. oktobrī iesniedza Consiglio di Stato (Itālija) – Compass Banca SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Lieta C-646/22)

(2023/C 24/37)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: Compass Banca SpA

Atbildētāja: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvā 2005/29/EK ⁽¹⁾ minētais vidusmēra patērētāja jēdziens, kurš ir saprotams kā patērētājs, kas ir samērā informēts, uzmanīgs un apdomīgs, – ņemot vērā šī jēdziena elastīgumu un nenoteiktību – nebūtu jāformulē, atsaucoties uz labākajām zinātnes un pieredzes atziņām, un tādējādi tas būtu saistāms ne tikai ar klasisko jēdzienu *homo oeconomicus*, bet arī ar atziņām no jaunākajām teorijām par ierobežotu racionalitāti, kuras ir pierādījušas, ka, ierobežojot nepieciešamo informāciju, personas bieži pieņem “neracionālus” lēmumus salīdzinājumā ar lēmumiem, kurus būtu pieņēmis hipotētiski uzmanīgs un apdomīgs subjekts, un kuras parāda, ka ir vajadzīga lielāka patērētāju aizsardzība gadījumā – kas mūsdienu tirgus dinamikā ir sastopams arvien biežāk – kad pastāv kognitīvas ietekmēšanas draudi?
- 2) Vai komercprakse, kurā informācijas prezentēšanas (*framing*) dēļ izvēle var šķist obligāta un bez alternatīvām, pati par sevi ir uzskatāma par agresīvu, ņemot vērā Direktīvas [...] 6. panta 1. punktu, saskaņā ar kuru komercpraksi uzskata par maldinošu, ja tā jebkādā veidā, “tostarp vispārējā sniegumā”, maldina vai var maldināt vidusmēra patērētāju?
- 3) Vai Direktīva par negodīgu komercpraksi attaisno Valsts konkurences un tirgus uzraudzības iestādes pilnvaras (konstatējot, ka pastāv psiholoģiskas ietekmēšanas draudi, kas ir saistīti ar: 1) grūtībām, kurās nonākušajai personai, kas lūdz aizdevumu, parasti to piešķir, 2) patērētāja parakstāmo līgumu sarežģītību, 3) kombinācijā piedāvātā piedāvājuma kontekstualitāti, 4) piedāvājuma parakstīšanai atvēlēto īso laiku) paredzēt izņēmumu no principa par iespēju apvienot apdrošināšanas produktu pārdošanu un nesaistīto finanšu produktu pārdošanu, pieprasot noteikt 7 dienu laika intervālu starp abu līgumu parakstīšanu?
- 4) Vai saistībā ar šādām pilnvarām apkarot agresīvu komercpraksi Direktīva (ES) 2016/97 ⁽²⁾ un it īpaši tās 24. panta 3. punkts liedz pieņemt Konkurences un tirgus uzraudzības iestādes lēmumu, kas ir pamatots ar Direktīvas 2005/29/EK 2. panta d) un j) punktu un 4., 8. un 9. pantu, kā arī ar to transponējošo valsts tiesisko regulējumu un kas ir pieņemts pēc tam, kad tika noraidīts saistību pieprasījums pēc kredītiestādes atteikuma – finanšu produkta un ar šo produktu nesaistītā apdrošināšanas produkta kombinētās pārdošanas gadījumā un pastāvot patērētāja ietekmēšanas draudiem, kuri ir saistīti ar konkrētā gadījuma apstākļiem un kuri izriet arī no pārbaudāmās dokumentācijas sarežģītības, – piešķirt patērētājam 7 dienu *spatium deliberandi* (laiku apdomāšanai) starp kombinētā piedāvājuma izteikšanu un apdrošināšanas līguma parakstīšanu?
- 5) Vai divu finanšu un apdrošināšanas produktu kombinācijas vien uzskatīšana par agresīvu praksi varētu izvērsties neatļautajā regulēšanas darbībā un neuzliktu tirgotājam (nevis Konkurences un tirgus uzraudzības iestādei, kā tam vajadzētu būt) pienākumu (kas ir grūti izpildāms) pierādīt, ka tā nav agresīva prakse, kura pārkāpj Direktīvu 2005/29/EK (it īpaši tāpēc, ka minētā direktīva neļauj dalībvalstīm pieņemt ierobežojošākus pasākumus par tajā noteiktajiem, pat ar mērķi nodrošināt augstāku patērētāju aizsardzības līmeni), vai savukārt šāda pierādīšanas pienākuma apgriešana nepastāv, jo, pamatojoties uz objektīviem elementiem, ir jāuzskata, ka, ņemot vērā sarežģītu kombinēto piedāvājumu, faktiski pastāv patērētāja, kuram ir nepieciešams aizdevums, ietekmēšanas risks?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EEK, 98/27/EEK un 2002/65/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (“Negodīgas komercprakses direktīva”) (OV 2005, L 149, 22. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/97 (2016. gada 20. janvāris) par apdrošināšanas izplatīšanu (OV 2016, L 26, 19. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 20. oktobrī iesniedza *Corte suprema di cassazione* (Itālija) – *Ente Cambiano Società cooperativa per azioni/Agenzia delle Entrate*

(Lieta C-660/22)

(2023/C 24/38)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione